

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.
 A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó
 brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszu-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sínki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSEG:

Brassó, Csergepacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként — 5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyön-
 dyóssy István Szerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.**KIADO-HIVATAL**

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETESI AR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
 Egész évre 7 frt, felévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg díj fizetendő.
 Nyílttér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVETETNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapest** Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (János, Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, **Bécsben:** Daube G. L. és társa Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; **Berlinben:** Rudolf Mosses **Frankfurtban:** Daube G. L. és társa hirdetés irodájában.

Bolgár politika.

— nn. Ferdinánd bolgár fejedelem, kiról a francia és orosz lapok annyiszor és oly csallhatatlan hangon hirdették, hogy soha sem fog többé visszatérni országába, most mégis visszatért, és nemcsak Widdinben, az ország határánál, hanem egész útjában Sophiáig mindent a legnagyobb lelkesedéssel fogadták. Sem az orosz rubel behizelgő pengése, sem a Panicza tragédia szomorú kara nem tudták ezt megakadályozni.

Ferdinánd fejedelem szép widdini beszédében, melyben visszatekint uralkodása nehéz első három évére, maga nevezi meg azt a hatalmat, mely eddig leginkább támogatta, melynek sikereit köszönheti, mely minden katasztrófától megőrizte: a bolgár nép józan értelmét, politikai érettségét.

Bizonyos, hogy Ferdinánd is népéhez illő fejedelemnek bizonyult, ki higgadt mérséklettel és szívós kitartással küzdött az elérhető és kerülte a kalandos kockázatot, ha még oly tetszetős jelszóval csalogatták is rá. Továbbá nem szánta a maga vagyonát sem feláldozni, mikor uralkodása első idejében más módon nem segíthetett az ifjú állam pénzügyi bajain. Tisztelik, becsülik is ezért a bolgárok, de nem szenved kétséget, hogy személyeért most sem lelkesülnek annyira, mint első hős fejedelmükért, ki egy harcban küzdött és vérzett velük, s kinek egyénisége sokkal népesebb, kinek modora sokkal nyájasabb volt. A mi leginkább biztosítja Ferdinándnak a bolgár nép ragaszkodását, hűségét, az valóban annak józan felfogása és helyes politikai érzéke. A bolgárok nagyon jól látják azt, hogy mérsékelt, józan politikájuk mennyire emelte politikai hitelüket, mennyire megnyerte Európa sympathiáját és ezt sokkal jobban meg tudják becsülni, mintsem készek volnának ennek előnyeit egykönnyen eldobni.

Ennek köszönik a souzerain Törökország, Anglia és a szövetséges nagyhatalmak ama jóindulatát, melynek következtében oly békében, oly nyugodtan intézhetik dolgaikat, mint ha az egész világ helyeslése között történt volna a mostani bolgár viszonyok alakulása. Ennek köszönik azt, hogy olcsó kölcsönt kaphattak, valamint utolsó fényes sikerüket a macedoniai püspökök kérdésében.

Ha valami képes volt a bolgár népet megerősíteni politikájában, épen az oroszok fondorkodása volt az. Ez megnyitotta az önértékes nép szemét arra nézve, hogy Oroszország ideig-óráig színlelt rokonszenve milyen természetű s tulajdonképpen milyen szerepet szántak neki. Mennél inkább gyűlölik most az oroszok a bolgárokat, kik az enyhébb járom lerázása után nem akarták fejüket önként egy sokkal keményebb alá hajtani, annál inkább fog e szabadságszerető nép óriási többsége ragaszkodni önálló nemzeti politikájához és szabadon választott, derék fejedelméhez.

A szláv népek solidaritása és a testvérepek rábeszélése sem fogja őket ez utról lecsábítani. Hogy mit várhatnak a szláv népek testvériségétől, azt bőven volt alkalmuk kitanulni, nemcsak az oroszok, hanem a szerbek példáján is. E nyelvben és vallásban is rokon nép nemcsak, hogy megrohanta őket, mikor védteleneknek hitte, hanem azóta is ártani igyekezett nekik, a hol és a mikor tehette és halálosan meggyűlölte, mert igazán nem lehetett ártalmukra.

Ez a szerbek, ez az oroszok testvérisége: gyűlölik a bolgárokat, mert nem ártottak nekik, mert ármányaikkal csak használtak nekik. Azt t. i. nem lehet tagadni, hogy a bolgár nép e két testvérenek sokat köszön. A szerbek támadásának közöni azt, hogy hősi-sége kivívta az egész művelt világ tiszteletét, az orosz ármányoknak tulajdonítandó, hogy alkalmat nyílt politikai józanságát úgy ragyog-

tatni, hogy egész Európa kimondta politikai nagykorúságát.

E két testvérnép tanította meg a bolgárokat arra a politikára, melyről politikailag érett, józan nép, ha egyszer megismerte, többet nem mondhat le: a nemzeti érdekeken alapuló, igazi önálló nemzeti politikára.

Ez a politika vitte vissza Ferdinándot trónjára, ez szölt hozzá lelkesült alattvalói üdvözlő szözatából és míg ez vezérli a bolgárok cselekedeteit, addig nem árthat nekik sem az orosz rubel, sem a szerbek fogesikorgatása, sem pedig a párisi ujságírók baljósata.

Erről a legközelebbi szobranje-választás is fényes tanúságot fog tenni. Ferdinánd kormánya nyugodtan mutathat rá Bulgária eddigi consolidációjára és utolsó fényes sikerére és biztos lehet hogy sem a tehetetlen Radoslavov sem a muszka zsoldon tengődő Czankov egy lelket sem fognak elhódítani attól a zászlótól, a melyet Stambulow lobogtat Bulgária dicsőségére.

Külföldi krónika.

A német császár most már Oroszországban jár, hol egyrészt minden megtörtént, hogy minél fényesebben fogadják, másrészt a lapok után mindent elkövettek, hogy a fejedelmi látogatás politikai jelentőségét teljesen semmisnek tüntessék fel, azt egyszerű udvariassági ténynek declarálva. Valami világforgató jelentőséget mi sem tulajdonítunk neki, de azt épen nem tarthatjuk politikailag semmis dolognak, hogy a fejedelmek barátságos találkozása folytán a félreértések elháríttatnak és a békés törekvések megerősíttetnek.

Ha csak annyi jelentőséget akarunk is tulajdonítani Károly román király és Ferdinánd trónörökös mostani ischeli látogatásának, annak is felette örvendünk, valamint örülnünk is kell minden jelenségnek, mely békés reményeink megerősítésére szolgálhat.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.**Tuteremu órája.**

Charles Monselet-től.

— Francziából fordította H. —

(Vége.)

— Köszönöm a rendőrbiztos ur jó véleményét felőlem. A véletlen épen segítségemre van. Ime, itt a számla, mely igazolja, hogy ezt az órát ma egy hete az Amelot-utczában szokott órásomnál vettem.

Oda nyújtá a papirost a biztosnak, ki azt, miután a formaság kedvéért rávetett egy pillantást, tisztelettel visszaadta neki.

— Nos?

— Az ur igazolva van...

— Ah! — mondá Tuteremu.

— Tökéletesen igazolva van.

— Legyen, mondá Tuteremu; de ez nem bizonyítja azt, hogy az órát el nem lopták.

— Ez megint más dolog, felelé a biztos.

— De engem ez érdekel, ne ejtsük ezt el.

— Ön panaszt emelhet az Amelot-utczai órák ellen.

— Oh! mondá Tuteremu.

— Igen. Forduljon a törvényszékhez.

— Nagyon jól van. Köszönöm... De az órámat azalatt...

— Az óra, ha úgy tetszik.

— Ennek az urnak a mellényében marad? kérdé Tuteremu.

— Föltétlenül, válaszolta a rendőrbiztos; ő megfizette, számlája is van róla. A többi nem tartozik rá. Forduljon a törvényszékhez... Kedves Bouasse ur, végtelenül sajnálom...

— Nincs miért... mondá a vastag ur, mi-alatt rászánta magát, hogy felkeljen székéről.

— Tehát viszontlátásra Liévoiseknál, ugy-e? mondá a biztos. Aztán Tuteremuhez fordulva:

— Ön szabad!

De erre már Tuteremu került felül.

— Hogyan, nem vetnek börtönbe! mondá gúnyosan; nem vernek vasra! Lehetséges-e, én szabad vagyok! Szabad én! Nem esznek be, a miért viszontkövettem az órát! az én órát!! a magam óráját!!!

— Menjen, barátom, mondá a rendőrbiztos jóindulattal, a friss levegő le fogja hűteni izgatottságát. Az ajtóban Bouasse ur mondá Tuteremnek:

— Én nem haragszom önre... Az efféle mindennap megesik... Mindenki csalatkozhatik.

— De én nem csalatkozom!

— Látogasson meg majd egyszer. Ime, itt az adresse-em.

— No bizony, majd én meglátogatom! morgogta Tuteremu fogai között.

Tuteremu rohant a törvényszékhez.

Elrendeltek egy vizsgálatot, de hasztalanul. Az Amelot-utczai órák egyike volt a legtekintélyesebbeknek. Az órát, a láncot és a medallont egy másik becsületes embertől és barátjától vette volt. Ez

meg egy özvegy uri asszonytól vette, ki, fájdalom, pár nap előtt elutazott Belgiumba...

Le kellett mondani a további nyomozásról.

Akkor történt, hogy Tuteremu, belefáradva a hajszába, lesújtva, egy napon elment Bouasse urhoz. Mi célból? Ő maga sem tudta, — vagyis inkább, hogy viszontlátassa az óráját! Ugyanazon őszinte, jóindulatu embernek találta a gazdag nadrágtartógyárost, a melynek saját kárára megismerte. Bouasse meghívta Tuteremut ebédre.

E pillanattól fogva köztük egyre bensőbb barátság szövődött, mely csakhamar határtalan lett.

Tuteremu időről-időre, az iddogálás ömlengései között, mondá Bouassenak:

— Add vissza az órát!

— Soha ez életben! felelé Bouasse, ki ez egy dologban hozzáférhetetlen volt.

És újra hozzáláttak az iváshoz.

Végre egy este, miután a szokottnál és kelletnél többet ittak és Bouasse, az álomtól elnyomva, az asztal alá sülyedt, Tuteremu, az ördögtől kísértve neki bátorodott, barátja mellénye zsebébe csuszlatta kezét... lekapcsolta az órát, folytonos kunyorálásnak tárgyát.

Mit mondjak még? Nyilvános vendéglőben történt. Meglátták és letartóztatták Tuteremut.

Elvezették a rendőrséghez.

Jó előélete miatt nem ítélték el csak 6 havi börtönre, a miért ellopta saját óráját.

Oh, az igazságszolgáltatás!

A belga képviselőház őszi ülészaka előreláthatólag nagyon viharos lesz. Az ellenzék az alkotmány 47-ik cikkének revisió alá vételét fogja indítani, melyet a választási jog kiterjesztése céljából. Csak a napokban volt Belgium fővárosa tanuja egy óriási tüntetésnek, melyet a szavazati joggal nem bíró elemek rendeztek. A harcz most a kamarában fog megindulni s annál hevesebb lesz, mert annak kimenetelére a belga pártviszonyok jelenlegi alakulása szempontjából élet-halál kérdése. A mostani többség, mely a kormányt támogatja, az általános szavazati jog megadása esetében kisebbséggé fog törpülni; az ellenzék pedig, úgy látszik, minden reményét elvesztette, hogy másképp, mint az általános szavazati jog behozatalával egyhamar kormányra juthasson. A helyzet veszedelmes jellegét az adja meg, hogy egyuttal felekezeti kérdések is közrejátszanak, s az általános szavazati jog elfogadása e mellett egyuttal mélyre ható társadalmi és politikai átalakulást vonna maga után. Minden arra mutat tehát, hogy Belgium beléletében izgalmas napok fognak bekövetkezni, melyeknek hatása akkor is nagyon érezhető lesz a belkormányzatban, ha a tervezett politikai reformot ezuttal az ellenzéknek keresztülvinnie nem sikerül.

Román lapszemle.

Kolozsvárról e hó 14-ről a „Gazeta” ezt sürgönyözteti magának: Hét óra után végződött a védelem. Az elnök összegezi a tárgyalást. Egy óra múlva ki lesz hirdetve az ítélet. Ugyanazon nap kilenc órakor: „Pop H. Traján egy évi börtönrre ítéltetett, dr. Muresianu Aurel pedig hat heti elzárásra.” Mind a ketten semmisségi panaszt jelentettek be. Dr. Muresianu kötelességmulasztásért ítéltetett el, hogy nem ügyelt föl lapjára. Mindketten a perköltségek megtérítésében is elmarasztaltattak. Igy végződött — írja a „Gazeta” — ezen sajtóper, melynek eredménye a legsötétebb árnyékot veti a magyar kormányzat szabadelvűségére és alkotmányosságára. Nem Demian Simon brassói, hanem Román József n.-váradai ügyvéd volt a vádlottak ügyvéde, miután az előbbeni meg betegedett.

Irtuk, hogy a Maghiara elnevezést nem dr. Muresianu találta föl, ő csak utánírta és a tanpénzt fizeti meg; de honnan fizeti meg ha itt Brassóban — mint a városi kapitányság igazolta — neki semmijesincs? Fogja-e hasznát venni a „Gaz.” ezen tanpénznek ezt a jövő fogja megmutatni. Három országa lesz-e neki ezután is? Azt hiszszük, hogy annyi; mert ép abban a számában is, melyben elítéltetését hirdeti (175. sz.) háromországról beszél, u. m. Ungaria, Transylvania és Daciat nevű országokról.

A vasárnapi „Gazeta” hirdeti, hogy dr. Muresianu és Pop H. Traján e hó 17-én d. u. 2 $\frac{1}{2}$ órakor érkeznek Kolozsvárról Brassóba. Miért kell ezt tudni a brassói románoknak? Nem nehéz kitalálni, miután a vasárnapi „Gazeta” (176. sz.) megmagyarázta olvasóinak, hogy dr. Muresianuval és Pop Trajánnal az egész román natiótt tömlőczbe zárják, mert a vádlott cikkben meg volt mutatva az a szomorú helyzet, melybe jutott ez a derék és jó nép azok által, kik gunyolják és vele jogtalanul bánnak. Még csak az a baja, hogy miért nem ítélik el azokat is, a kik Kossuthot imádják, dynastia-ellenesek, megtámadják a közös hadsereget, gunyolják a nemzetiségek nyelvét. Ir mindenről, csak azt hallgatja el, a miért elítélték.

Megtörtént a szerencsésen hazaérkezett szerkesztő bevonulása is az indóházról a piacig. Tizen-nyolcz lovas legény ment román nemzeti öltözetben a szerk. kocsija előtt, melyben kedves nejével ült s melyet még 5—6 bérkocsi kísért. A lovas ifjak bolgárszegi román legények voltak, kiknek öltönyéről ez egyszer a román natio színei hiányoztak. A Lencsoron a szerk. háza alatt két kis zöld-galy s azok fölött román nemzeti szalaggal díszítve veres papíron nyomtatott betűkkel e felirat állott: „Fiú salută bravă lupător, și mândru de a Ta sörte, E Dumneșu și al nostru popor, Ce Te susține în toată.” (Légy üdvözölve derék harcos és büszke sorsodra. Isten és a mi népünk, kik támogatnak mindenben.” A kocsiból leszállott szerkesztőt egyik bolgárszegi lovas üdvözölte. A szerkesztő levett kalappal röviden válaszolt, jelezve, hogy nehéz időkkel értek, hogy nyelvük vesztélyben forog, hogy azt meg kell védeniök, mert e nélkül semmit sem érnek. A lovasok éljeneztek, de a különben is kevés hallgatóság többi része, mely között tekintélyes brassói román egyet sem láttunk, csak némán nézte a jelenetet. Aligha meg volt elégedve a szerkesztő ezzel a fogadtatással, s miután átessett rajta, így szólhatott magában: „Hát ez a jutalom?”

Czenkalji.

Kis-küküllőmegyei krónika.

(Műkedvelői előadás.)

Élvezetes estélyeket szerzett f. hó 9. és 10-én a dicső-szentmártoni műkedvelők társulata közönségünknek. E hó 9-én a felnőttek mutatták be magukat ez alkalommal először „Tündérlak Magyarorszában” című darabban. Valóban gyönyörűség volt nézni, ifjuságunk minden egyes tagja, milyen fesztelenül mozgott, midőn először lépett fel a színpad deszkáin. Csinádi István (gr. Várházy nyugalmozott tábornok), Pál Miklós (kántor) nagy hatással adták szerepüket. Petrits Mariska (Laura), Hunyadi Zsuzsa (Etel), Óriás Ilona (Éva), és Soós Róza (Marsa), valóban elragadták a ritka szép számmal megjelent közönséget. Declamációjuk és egyes szabatos mozdulataik szinte ellefejtették velünk, hogy műkedvelőkkel van dolgunk. Óhatjuk, hogy minél többször üdvözölhessük e körben. E társaságban is kitűntek Ürmösi Kálmán (Lajos), Ürmösi János (Ferencz) és Csukina Simon (Farkas Gyuri, közhuszár). Csukina hangjával és játékaival egyaránt megérdemli, hogy az est hősnévé nevezessék. A kis Szigeti Irén (Birka Erzs), és Szabó Erzs (Karikás Kristóf), is szépen és bátran mondták el szerepüket. Egyáltalán igen óhajtható, hogy ezen igen szépen sikerült műkedvelői előadás kezdete legyen egy hosszú sorozatnak a mely társadalmunk szellemi életébe egy kis, mozgalmat és változatosságot hozzon.

E hó 10-én 24 gyermek közreműködésével szép közönség megjelenésével adatott, a „Peleskei notárius”. Serdülő tanulói ifjuságunk kitett magáért. Hosszúra nyúlva tudósítom, ha mindenikét a nevén emelném ki, ki játékaival, gyönyörködtette közönségünket. Legyen elismerés valamennyinek!

Mégis különösen ki kell emelnem ifj. Gyöngyösi István ötölök gym. tanulót, mint Baczur Gáspár, kiknek játéka már némi alakító képességet is mutatott esengő hangja zajos tapsra és többszöri kihívásra ragadta a közönséget Bokor Endre (peleskei notárius) Szabó Nina (Tóti Dorca), (Donczky Jenő (Sándor), Nyárádi Anna (Desdemona), Ürmösi Sándor (Hermaun, mexikói vőlegény). szintén sok dicsőretet arattak. A legnagyobb elismerés illeti Szigeti Jenő urat fáradságot nem ismerő munkájáért, hogy a műkedvelők mindenikét oly szépen betanította.

Az előadások fele részben a dicső-sztmárton kisdudóvó-intézet javára tartattak elég szép tiszta jövedelemmel.

N A P I H I R E K.

Ő felsége 60-ik születésnapja alkalmából városunk nyilvános és egyleti épületei tegnap fel voltak lobogóva. A kath. plébánia templomban Möller E. apátplebános fényes segédlettel nagymisét olvasott, melyben a megye és városi előkelőségek és az állami tisztviselő-testületek, valamint a tiszti kar helyben levő tagjai résztvettek. A katonai diszszolgálatot egy honvéd század teljesítette. Megelőzőleg az ág. ev. nagy templomban is tartottak a kalmi istenistiszteletet.

Huszár-ünnepély. A 2-ik sz. huszár ezred tegnap, f. hó 18-án fényesen ünnepelte meg ő Felső ap. királyunk születése napját a Rozsnyó s Ó-Tobán közt elterülő gyönyörű mezőségen, a hol is fenyűágakból csinos s drága szőnyegekkel bélelt sátor lőn felállítva. Az ezred reggel 7 órakor pompás, de leírhatatlan szép időben vonult ki. A tábori misét t. Szász Károly tábori lelkész Palikó Ferencz IV. éves hittanhallgató segédlete mellett olvasta, melynek végén szentséggel adott áldást az ezredre. A mise végén Magyarosi Zala Tamás ezredparancsnok a vonal elé lova-golt s a legénységek lelkesítő s mély hatású beszédet tartott a nap jelentősége felett, melyet mind a legénység s mind a tisztikar látható örömmel hallgatott végig. Festői látványt nyújtott az ezred elvonulása, mert ritkaság, egy egész huszárezredet együtt láthatni. Délben diszebód volt a rozsnyói laktanyában, a melyhez egy huszár, káplár és őrmester is, mint a legénység képviselői lettek meghíva. A népszerű s tisztól, legénytől egyaránt mélyen tisztelt és szeretett derék ezredes ur mondott igen talpraesett pohárköszöntőt ő Felsőgére. Isten tartsa meg soká körünkben e magyar érzelmű, a polgárok által is szeretettel körülvett ezredet. A diszes sátor felállítása Merhál Ernő huszár főhadnagy érdeme.

Új főigazgató. A király Spitkó Lajost, a besztérczebányai tankerület ideiglenes vezetésével megbízott besztérczebányai kir. kath. főgymnasiumi igazgatót, székesfehérvári tankerületi főigazgatóvá nevezte ki.

Kinevezés. A türkösi áll. el. iskolánál halálozás által üresedésbe jött tanítói állomásra Neumärker

Gyula iglói ág. ev. leánytanító nevezetett ki, a ki a tanítói pályán 10 év óta működik.

A'sófoku ipariskolák A vall.- és közokt. m. kir. miniszterium erélyes rendeletet menesztett a kir. tanfelügyelőkhöz, hogy az iparos tanonc-iskoláknál a tiz hónapi szorgalomidő pontos megtartása felett éberem őrökdenek.

Templomi zene. Holnap, szent-István napján, a helykeli róm. kath. plébánia templomban d. e. 10 órakor ünnepi nagy mise tartatik, mely alkalommal a templomi-kar Jaschik Gy. karnagya vezetésével az alábbiakat fogja előadni: Mise karra és zenekarra, Hahn K-tól: a graduelehoz: „O salutaris hostia” tenor-solo orgonakísérettel; br. Rokitsanski Viktortól (a tenor-solót éneklő Binder Jenő tanár); az offertoriumhoz: „Exaudi Domine orationem meam” sopran-solo vonósnyegyes-kísérettel, Beliczay Gyulától (a sopran-solót éneklő Langer Dóra k. a.)

Pályázat. A brassói m. kir. állami főreáliskolánál az 1890—91. tanév elején betöltendő tornatanítói állomásra ezennel pályázat hirdettetik. Ez állomás 500 ft évi fizetés élvezetével van összekötve. Pályázók a vallás- és közoktatási m. kir. miniszteriumhoz címzett folyamodványukat, melyben életkoruk, valóságuk, állapotuk, hadkötelezettségi viszonyuk, nyelvismereteik és tanulmányaik, tornatanítói képesítésük, eddigi netaláni szolgálataik okmányokkal igazolandók, ha szolgálatban vannak, előjárásuk útján minősítvénytől táblázattal, különben közve lenül a nagy-szebeni tankerületi főigazgatósághoz f. é. szeptember 10-éig tartoznak beküldeni.

Az E. M. K. E. folyó évi szeptember 7-ikén Déván tartandó közgyűlésére a központi igazgatóválasztmány megbízásából van szerencsénk az egyesület összes tagjait ez uton is tisztelettel meghívni. Déva, 1890. augusztus 12. Gróf Kun Géza, az E. M. K. E. hunyadmegyei választmányának elnöke, Szóts Sándor, titkár.

E közgyűlés programja a következő: a) Megérkezés, fogadtatás, és elszállásolás. Itt megjegyzendő, hogy az Arad felől jövők legzélszerűben 6-ikán este 8 óra 14 perczkor, a Tövis felől jövők pedig 7-ikén reggel 7 óra 26 perczkor érkezhetnek Dévára. b) Közgyűlés szeptember 7-ikén d. e. 10 óra-
kor a vármegyeház gyűléstermében. c) Értekezlet. d) Közébdé, mely d. u. 1 óra-
kor kezdődik a „Vigadó” disztérmben. e) A város nevezetességeinek megtekintése. f) Hangverseny este 8 óra-
kor. g) Kirándulások: szeptember 8-án reggel 6 óra-
kor kezdődőleg Vajda-Hunyadra, Piskire s innen Petrozsényre. utközben a vonat megáll Pujnál Krivadia állomásnál s a „Csetátye Boli”-nál. A közgyűlésen megjelenni szándékozók résztvevő szándékukat sziveskedjenek levélben f. évi augusztus 28-ig Issekutz Antal dévai polgármesterrel tudatni s egyszersmind jelezni, hogy az elszállásolás kedvezményében, a közébdében és a fentebb vázolt kirándulásokban kívánnak-e részt venni vagy nem?

Szerelmes gyujtogató. Ágfalván, Sopron mellett a község szélén álló Sopron városi erdészlakot az erdész gyenge elméjű szolgálja meggyujtotta, mert szerelmi bujában el akarta magát veszteni a tűzben. A déli vasut ágfalvi állomásának tűzoltó csapatja, valamint a somfalvi brennbergi tűzoltók s a soproni tűzoltók egy osztálya erélyesen hozzáálltak az oltáshoz és sikerült is nekik a tűz tovaerjedését megakadályozni, de az erdészlak oda égett. Ez különben szintén az ágfalviak közönyössége miatt történt, kik tétlenül nézték a tűz pusztítását. Mikor Rösch Fr. soproni tűzoltókapitány az ágfalvi birót segély adásra szólította, ez azt felelte: Dös is a städtisches Object, da gehn unser Leut nüt hin.“ (Ez városi birtok oda nem mennek a mi embereink). Ugy látszik a községi iskoláknak még sok a pótolni valójuk. — A szerencsétlen szerelmest kimentették az égő házból, de már akkor teste egészen el volt borítva az égési sebektől.

Gyilkos béres. Pozsega mellett, Kaptolban, gróf Rádayné br. Podmaniczky Aranka birtokán nagy szerencsétlenség történt: Weiner J. vagyonos bérlő arczul ütötte magyar béresét, a miért ez egy ökröt megütött; ezt látva a béres testvére, dühbe jött s egy gazdasági favillával úgy hasba szurta gazdáját, hogy ez sebeibe belehalt. A tettest elfogták, az áldozatot (6 gyermek atyját) nagy részvétellel temették el. A temetésen a vidékről több uri család is megjelent.

Közönség köréből.

Vettük az alábbi levelet, s bár sok tekintetben téves alapon nyugszik, tekintettel arra, hogy a felszólalásnak igazán komoly alapja van, közöljük, a mint

vetük szó szerint, de az igazság érdekében constáljuk, hogy a szóban forgó telekrész s a rajta álló épületek nem a főreáliskolái, hanem a városi s így azok fölött nem is rendelkezik amannak igazgatója, hanem Brassó város tanácsa, s így a levélben elmondottak nem az igazgatót, hanem a tanácsot terhelik. Ugy gondoljuk — bár biztos tudomásunk e részben nincs, — hogy ugyanígy áll a dolog a református egyház leendő telkéhez tartozó épületeket illetően is, melyek — a formaszzerű átadás nem történvén még meg, — ugyancsak a város gondozása alá tartoznak még. Különben mi is osztozunk a felszólaló véleményében. Szerk.

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Engedje meg, hogy becses lapja útján valamire felhívjam Brassó város nagyérdemű főkapitányának figyelmét, meg lévén róla győződve, hogy az érintendő városunk, közbiztonságát a legnagyobb mértékben veszélyeztető tény eddig kikerülte főkapitányunknak különben oly éber figyelmét.

Az állami főreáliskola telkének hátulsó részét, mely a Sütő-utczával határos s melyen egy pár rozoga épület s egy kuglizó regényes romjai diszlenek (nem tudom még meddig), az igazgatóság faraktárul adta bérbe egy építkezési vállalkozónak. Kiváló díszére szolgál-e ez a főreáliskola új és szép épületének, ennek megítélését rábizhatjuk a főreáliskola igazgatójának ízlésére, de ahhoz már van hozzászólása Brassó minden polgárának, megengedhet-e, hogy pár ezer köbméter, kitűnően kiszáradt épületfa a város kellő közepén helyeztessék el. Hasonló könnyelműségnek 1883-ban Bécs egy egész városrésze esett áldozatul.

Hogy pedig a löporos hordó mellől ne hiányozzék az égő kanóc sem, a fent vázolt diszes romok folytatásába, melyek — úgy tudjuk — már a református egyház tulajdonát képezik, ugyancsak faépületben, istállót telepítettek. A hiut megrakták szénával, alul pedig a szalma között estéknént vígan égne a szellős csarnokban petróleumlámpák! Ugy látszik, a református egyház, okulva a reáliskola által adott jó példán, értékesítette telkét, a mint tudja, nem törődve azzal, az értékesítéshez mily viszonyban áll Brassó tűzbiztonsága.

Csak egy rossz petróleumlámpa robbanjon szét, s Brassó belvárosának nagy része, az új reáliskolát sem vőve ki, menthetlenül veszve van.

Hogy ebből eddig nem lett baj, azt csak Istennek köszönjük; hogy holnapról kezdve ne lehessen többé, azt gondos főkapitányunktól várjuk.

Kérve, hogy e levelemet becses lapjában a közügy érdekében közzétenni sziveskedjék, s ebbeli előzettségét eleve is megköszönve, maradtam az igen t. szerkesztő urnak stb. K. Gy.

Brassó, 1890. augusztus 18-án.

T a n ü g y.

ÉRTESETÉS

a brassói állami közép faipariskolába való felvételtől

A tanulók beírása szeptember 1-ső napjától 10-éig tart. Az intézetbe rendes tanulóul felvétetnek:

a) azok, kik az iparos tanulók számára szervezett iskola három évi tanfolyamát legalább is jó osztályzatú bizonyítvánnyal bevégezték;

b) kik a felső népiskola három évi tanfolyamát legalább jó osztályzatú bizonyítvánnyal bevégezték;

c) azok, kik a polgári iskola, gymnasium vagy reáliskola négy alsó osztályából jó sikerű bizonyítványt nyertek;

d) iparos segédek és mindazok, kik az a), b) vagy c) pontban kívánt készségüket felvételi vizsgálat útján bizonyítják.

Általában megkívánatik, hogy a belépni kívánó növendék a faiparban már előre gyakorlatot szerzett legyen.

A felvételi feltételeknek különben megfelelő s már a gyakorlatban működött tanulók a nem gyakorlottak felett előnyben részesülnek.

Az 1887. évi XXII. t. cz. 5. §-sa értelmében a védhimlő-ujraoltást igazoló bizonyítvány bemutatása mellett vétetnek fel a tanulók.

A tanítás díjmentes.

Az intézettel kapcsolatban álló konviktus által nyújtandó kedvezmények s azok elnyerésének feltételei a következők:

1. A konviktusban egy tanuló élelmezési költségei egy havi időre a következőleg állapíttatnak meg:

a) Reggeli, ebéd és vacsora kenyérrel 14 frt.
b) Ugyanaz kenyér nélkül 12 frt.

2. A felvett tanulók fizetők és ösztöndíjasok.

A) Fizetők:

a) kik a köztartás egész díját fizetik;

b) oly közel vidékiek, kik az ebédért kenyér nélkül 4 frt. 50 krt. és kenyérrel 5 frt. 25 krt. fizetnek.

B) Ösztöndíjasok.

a) Az E. M. K. E. 100 frtos ösztöndíját élvező egy tanuló;

b) kik az intézettől ebédet és havi pénzsegélyt nyernek;

c) kik az intézettől ebédet nyernek kenyérrel, vagy a nélkül.

3. Fizetési helyre — a jelentkezéshez képest korlátozott számmal vétetnek fel tanulók.

4. Az ösztöndíjas helyek száma és minősége a jelentkező tanulók anyagi s egyéb viszonyaihoz képest a tanári kar által a felvételek után állapíttatik meg.

A kik akár a fizetési, akár ösztöndíjas helyre felvétetni óhajtanak, előképzettségüket és esetleg szegénységüket igazoló okmányokkal felszerelt kérelmeket szeptember hó 1-ig nyújtják be az igazgatósághoz.

Az intézettől végbizonyítványt nyert tanulók a következő kedvezményekben részesülnek:

1. A nmlgu földm., ipar- és keresk. miniszter urnak 1889. évi decz. 20-án 64,831. sz. a. k. magas rendelete alapján az asztalos és esztergyáros ipar önálló üzésére fel vannak hatalmazva.

2. A mlgu közmunka- és közlekedési miniszter urnak 1889. évi ápril 26-án 17,129. sz. a. k. magas rendelete alapján a magyar kir. államvasutak műhelyeibe 1 frt 20 kr. napidíj mellett gyakornoki minőségben léphetnek be, hogy a vasuti kocsiépítéshez szükséges ismeretek megszerzése által műasztalos vagy bognár művezetők képeztesse.

3. A nmlgu vallás- és közokt. miniszter urnak 1889. évi március 15-én 45386.—1888. sz. a. k. magas rendelete alapján felvétethetnek a budapesti polgári iskolai tanítóképezde ipari szakcsoportjába.

4. Azon tanulók, kik az intézetbe lépéskor kimutatják, hogy a gymnasium, reál- vagy polgári iskola négy alsó osztályát elvégezték, egy évi önkéntességi joggal bírnak.

Brassó, 1890. június hó. Az igazgatóság.

Irodalom.

„Iskola és Szülőház” nevelés-oktatásügyi közlöny 11-ik száma a következő tartalommal jelent meg: A tanítók nagygyűlése, György Aladár. A IV. egyetemes tanítógyűlés tárgyai. III. A népiskolai tanterv módosítása, tekintettel az osztott és osztatlan népiskolákra. IV. Az ismétlő s iparoktatás tanügyi szervezetenkben, Freund Bernát. Tárcza: A keresztény anya. Egészségügy: A megakadályozott orrlégzés jelentőségéről, különösen iskolás gyermekeknél. (Vége.) Dr. Bresgen M. után Haydn J. Hugó. Házi feladvány a népiskolában. Spaller József. A Háromszék vármegei tanszermuzeum egyetemes vonalzója. Vegyesek. Megjelentek továbbá:

„Magyar Szemle” 33-ik száma érdekes és változatos társadalmi és irodalmi tartalommal.

„Képes Családi Lapok” 33-ik száma, mely több irodalmi és ismeretterjesztő értekezést tartalmaz.

A „Hét” társadalmi, irodalmi és művészeti közlöny 33-ik száma következő érdekes tartalommal: B. P., Nemzeti ünnep. Palágyi Lajos: Muzsám. Vértesi Gyula, A becsületes ember. Beksics Gusztávné, Kairói mese. Krónika. Az utolsó fejezet (Francia beszély). Ifj. Apáthy István, Apró képek. Új magyar színház Budapest. Hétről. Színházi krónika. A lap borítékán a főrangú világ egyik híres szépsége: Berchtold Sarolta gróf kisasszony arcképe látható.

Közigazdaság.

Cukoripar és répatermelés, vonatkozással Brassó-megye közigazdasági viszonyaira.

(Folytatás.)

Mielőtt áttérnénk arra, hogy a vidékünkön tett első évi termelésről hézagosan nyert s felettébb szétágazó adataiból a következtetést levonjuk, példával kell igazolnunk azt, hogy intensív kultúra mellett minő jövedelmet nyújt a cukorrépa. E tekintetben két megbízható adat áll rendelkezésünkre. Egyik egy Hannover-vidéki cukorgyár répatermelési számlájából van kivonva. *)

E szerint a katasztrális holdankénti termelés eredménye a következő:

a) Bevételek: 182½ m.-m. a 1 frt 46 kr. = 311 frt 57 kr.
répaszelet értéke 51 „ 96 „

Összesen . . . 364 frt 53 kr.

b) Kiadások 261 „ 84 „

Tiszta nyereség . . . 101 frt 69 kr.

*) Ifj. Hatvani Deutsch József: Magyarország cukoripara. Hivatalos jelentés a budapesti 1885. orsz. kiállításról. 92. old.

Másik adatunk**) Braunschweig hercegségből tünteti fel a termelési eredményt, valamint a mivelés eljárást s ez utóbbi körülményre való tekintetből részletesen adjuk a kiadási költségeket.

E szerint egy hektár területen a termelési eredmény a következő:

a) Bevételek.

1. 313.60 m.-m. répa a m.-m. 1.96 mka = 716.—m
2. 35% répaszelet = 109.76 m.-m. a m. 71.4 ph = 78.40 „
3. Répalevél takarmány értékben 40.— „
Összesen 734.30 m.

A hektárt összehasonlítva a katasztrális holddal. egy hold = 0.57557 hektár, s

egy márká = 60 krajczárba számítva, tesz a bevétel:

1. 180.5 m.-m. répa, a m.-m. 1 frt. 17 kr. 212 frt 66 kr.
2. 35% répaszelet = 63.17 m.-m. a 42.8 kr. 27 „ 06 „
3. Répalevél takarmány értékben . . . 13 „ 20 „
Összesen 252 frt 52 kr.

b) Kiadások.

1. Tarlószántás 12.— márká
2. Kétszeri boronálás 4.— „
3. Mélyítő vagy rigolirozó ekévelszántás 40.— „
4. Tavasz kétszer boronálás 4.— „
5. Extirpátorral puhítás 10.— „
6. Kétszeres boronálás 4.— „
7. Kétszeri bengerelés kör- és sima hengerrel 4.80 „
8. Kétszeri boronálás 4.— „
9. Simitó hengerezés 1.20 „
10. Sorvetés 4.— „
11. 30 klgr. répamag a m. 40 márká . 24.— „
12. Első kézi kapálás 7.— „
13. Egyelés 8.— „
14. Második kézi kapálás 46.— „
15. Harmadik kézi kapálás 12.— „
16. Kétszeri gépkapálás, töltögetés . . 8.— „
17. Kiszedés és kupacizolás 35.— „
18. A répa tisztítása és szállítása . . 60.— „
19. Trágya 122.— „
20. Földbér és eszközhasználat . . . 120.— „
Összesen 505.— márká

vagyis egy hold után 174 frt 40 kr.

Összehasonlítás:

Bevétel egy hektár után . . 734.40 márká,

Kiadás „ „ „ 505.— „

Tiszta jövedelem 229.40 márká,

vagyis egy hold után:

Bevétel 252 frt 52 kr.

Kiadás 174 „ 40 „

Tiszta jövedelem 78 frt 12 kr.

Ezen eredményt a mi termelési viszonyainkhoz hasonlítva, annak megítélésénél a következőket kell figyelembe vennünk. A répa ára nálunk nincs oly magasán fizetve, de viszont a holdankénti földbér fejében mi nem fizetünk 41 frt 44 krt., sem olyan magas munkabért. Mely körülményt figyelembe véve s a 78 frt. 12 krhoz számítva a holdankénti 41 frt. 44 krnyi földbért, ezen összeg oly jövedelmet mutat, minőt mezőgazdaságunk más terményével elérni nem tudunk.

(Folytatása következik.)

**) Buerstenbinder: Die Zuckerrübe,

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyesvonat reg. 4 óra; gyorsvonat délután 2 óra 43 perczkor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor, b. Bukarest felé: személyvonat 5 óra 30 perczkor reggel; gyorsvonat d. u. 2 óra 33 perczkor; vegyesvonat 9 ó. 48 perczkor d. e. Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 23 perczkor; vegyes vonat este 10 óra 31 perczkor; b) Bukarest felől; gyorsvonat d. u. 2 óra 13 perczkor; személyvonat 10 óra 5 perczkor este; vegyes vonat 5 óra 50 perczkor délután; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különönet érkezik Predeárlól.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. augusztus hó 19. én.

Román papírpénz a 20 frank 9-02 vétel 9-06 eladás
„ ezüstpénz a 20 „ 8-95 „ 9-00 „
Napoleond'or (aranypénz) . . 9-04 „ 9-10 „
Török lira 10-36 „ 10-42 „
Arany 5-34 „ 5-40 „
Orosz papírrubel 136 50 „ 137-50 „

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társzerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

H I R D E T M É N Y E K.

Sz. 9409.—1890.

Hirdetmény.

A magas m. k. belügyminiszterium részéről 1890. évi július hó 10-én 39432.—IV. a/1890. sz. a. kelt rendelettel jóváhagyott terv és költségvetés alapján a brassói kórház telkén ragályos betegek részére szolgáló külön pavillon építése a legkevesebbet követelőnek írásbeli ajánlati uton fog kiadatni.

A költségvetés teszen 10183 frt 49 krt és az ajánlati tárgyalás esütőrtökön f. é. augusztus hó 28-án délelőtti 11 órakor a városi gazdasági hivatalnál fog megtartatni.

Vállalkozni szándékozók tartoznak a bélyegzett, lepecsételt és a fenti költségvetés után számítandó 5%-nyi bányapénzzel — mely készpénzből vagy értékpapirokból állhat — ellátandó írásbeli ajánlataikat a fenti határidőig és a meghatározott óráig a városi gazdasági hivatalnál átnyújtani, hol annakutána az átnyújtott ajánlatok azonnal nyilvánosan felbontatnak.

Terv, költségvetés, valamint az ajánlati és építési föltételek vállalkozni szándékozók által a városi gazdasági hivatalnál a rendes hivatalos órák alatt betekintheők.

Brassó, 1890. augusztus 2.

(252) 2—3

A városi tanács.

Sz. 365.—1890.

Hirdetmény.

Brassó vármegye közigazgatási bizottsága az 1890 évi augusztus hó 11-én kelt 411. számú rendeletével a törvényhatósági utakon megromlott műtárgyak és uttest-tartozékoknak helyreállítását

3943 frt 89 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogamatosságának biztosítása céljából az 1890. évi augusztus hó 29-ik napjának délelőtti 10 órájára a Brassó vármegyei m. kir. építészeti hivatal helyiségében zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes föltételekben előírt 5%-nyi bányapénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annnyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes föltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Minden egyes műtárgyra nézve külön ajánlat is tehető.

Brassó, 1890. augusztus 12.

(254) 2—3

A Brassómezei m. kir. építészeti hivatal.

Kereset.

Egy bankintézet keres mindenütt egyéneket, törvényileg engedélyezett sorsjegyek részletfizetés melletti eladására. Igen előnyös jutalék föltételek.

Ajánlatok B. J. jegy alatt

Goldberger A. V. hirdetési irodájához, Budapest, váci-utca 9. (259) sz. intézendők. 1—6

Sz. 4320.—1890.

Hirdetmény.

A Nagy-Vajdalfalva községben gyakorolt italmérési jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. szeptember hó 15-ének d. e. 9 órája a kir. törvényszék 76. számú hivatalszobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A brassói kir. törvényszék 1890. aug. 11-én. (256) 1—1

Deési, elnök.

Csia, jegyző.

Sz. 4318.—1890.

Hirdetmény.

A Kis-Vajdalfalva községben gyakorolt italmérési jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség

megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. szeptember 17-ének d. e. 9 órája a kir. törvényszék 76. számú hivatalszobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek. (287) 1—1

Brassói kir. törvényszék 1890. augusztus 11-én.

Deési, elnök.

Csia, jegyző.

Sz. 4217.—1890.

Pályázati hirdetmény.

A szt.-ágothai körorvosi állás, melyhez Szt.-Ágotha székhelyen kívül még nyolc község összesen 10,100 lélekkel tartozik, lemondás által üresedésbe jött.

Pályázni kívánók megkeresettnek, hogy felszerelt folyamodványait f. évi szeptember hó 10-éig az alólírtnál beadják. Ezen állással 500 frt évi fizetés és a megállapított látogatási díjak és fuvarilletmények vannak összekötve.

Közelebbi felvilágosítást az alólírt kész adni a pályázni kívánóknak.

Szt.-Ágotha, 1890. augusztus 12-én.

A járási főszolgabíró Schaser,

(260) 1—2

Az égvényes savanyuvizek gyöngye!
A savanyuvizek pezsgője!

Erdélyi gyógy-kincs!
K-IMPÉR-

É P Á T I

rendkívül szénsavdús
és legtisztább égvényes

gyógy-savanyuviz.

Csupán egyszeri használat után a teremtés iránt bárkit is hálára kötelező, megbecsülhetetlen gyógyhatásu:

a légzőszervek betegségeinél, vese- és gyomorbajokban, a húgy-szervek összes bántalmainál stb.

Lényeges alkotórészek	natrium bicarbonát	4.3241 gramm	1 liter vízben
	litium	0.0261 "	
	borsavas natrium	0.1124 "	
	összes szénsav 2007 ke	3.9449 "	
	nem illó alkatrészek	4.2825 "	

Páratlan oldószer az összes nyákhártyák hurutos bántalmainál!

Legkitünőbb diuretica!

Savainak szelid hatásánál fogva, az étrend szabályozása nélkül is — bárki által — folyton élvezhető.

Rendkívül dús szénsavtartalmánál fogva — igen kellemes és tartós íze, valamint a nyelvre ható éles csipősege folytán — a legkedvesebb üdítő ital.

Legegészségesebb borvíz
savanykásabb borokhoz nélkülözhetlen!

A „répáti” savanyuviz, ezen természetes és tiszta — a maga nemében ritka — ásványvíz-kincs, minden ésszerű ivónak úgy is mint élvezeti, úgy is mint gyógyital, a belserveset összes bántalmait ellen lelkiismerettel ajánlható.

A „répáti” savanyuviz — a balneotechnika előírta móddal kezelve — mindig friss töltésben s a természetadta tiszta minőségében kapható és megrendelhető saját raktárámban: Brassó, Széles-utca; kapható továbbá a gyógyszerárakban, kereskedésekben, szállodákban és minden előkelőbb vendéglőben. (238) 2—3

Tisztelettel

a „répáti” gyógyforrás kezelője
György József.

A savanyuvizek pezsgője!
Az égvényes savanyuvizek gyöngye!

Szives figyelemzetésül!

Valódi „répáti” savanyuvizet tartalmaz minden egyes üvegnél, a dugasz K-IMPÉR Répáti égéssjellel ellátva kell legyen.

Valódi „répáti” savanyuvizet tartalmaz minden egyes üvegnél, a dugasz K-IMPÉR Répáti égéssjellel ellátva kell legyen.

Szives figyelemzetésül!

A „NEWYORKI GERMANIA”

életbiztosító társaság Amerikában és Európában.

Európai-osztály: igazgatósága Berlinben.
Magyarországi vezérképviselőség: Budapest.

Ervényben lévő biztosítások: több mint **226 millió márka** értékben.

Vagyoni állása 1890 január 1-én több mint **63 millió márka**.

A biztosított feleknek eddig kifizetett nyerevények **16,749.956 márkát** tesznek ki.

Ezenkívül 1889. deczember végeig kifizettetett: Bekövetkezett elhalálozásokért 53,358.423 mk.

Életkorban esedékes kötvényekért 10,489.889 „

Életjáradékok fejében 641.455 „

Minthogy a „Newyorki Germania” — a szó teljes értelmében — nem részvény-társulat, a tőke és nyerevény a biztosítottak kizárólagos tulajdona marad.

Kötvényei három év után megtámadhatatlanok; ez idő után, még öngyilkosság, bírói elítélés, párbaj, vagy iszákosság által okozott halál esetén is kifizettetnek; kötvényei háboru esetén is — semmi díj felemelés nélkül — érvényesek.

Feltételei tehát nagyon előnyösök, díjai pedig a legmérsékeltebbek.

Biztosít különféle módozat szerint, de különösen ajánlandó a „nyerevény öröklési tervezete”.

Referentiák:

Berlinben a Német bank.

Bécsben a Bécsi bank-egyesület.

Budapesten a Pesti magyar kereskedelmi bank.

Részletes felvilágosítást ad Brassóban a „Newyorki Germania” főgynöke (255) 2—3

CSORBA SAMU

Nagy-utca 509. (uj: Kapu-utca 58.)